

Spm. nr. S 970

Til *justitsministeren* (5/4 94) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at det offentlige udbetaler bistandshjælp til en person, der gennem flere måneder har været eftersøgt af politiet, og vil ministeren oplyse, hvad ministeren agter at foretage sig?«

Begrundelse

Som det er fremgået af dagspressen, bl.a. Næstved Tidende den 2. april 1994 og Berlingske Tidende den 3. april 1994, har en eftersøgt voldsanklaget person modtaget bistandshjælp i Fladså Kommune gennem trekvart år, uden at politiet har grebet ind. Dette forekommer klart stridende mod retsbevidstheden i et velordnet retssamfund.

Svar (15/4 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

1. Jeg finder det naturligvis ikke rimeligt, at det offentlige uden videre fortsætter med udbetaling af kontanthjælp til personer, som er gået under jorden for at unddrage sig strafforfølgning.

De gældende regler i bistandsloven giver da også mulighed for, at kommunen/forvaltningen i disse tilfælde standser den automatiske udbetaling af kontanthjælp og i stedet indkalder den pågældende til møde i kommunen/forvaltningen bl.a. med henblik på at undersøge, om betingelserne for kontanthjælp fortsat er opfyldt. Jeg kan i den forbindelse henvise til socialministerens svar af 13. april 1994 på spørgsmål nr. S 969 fra medlem af Folketinget Birthe Rønn Hornbech (V) og socialministerens mundtlige svar i Folketinget den 13. april 1994 på spørgsmål nr. S 972 fra medlem af Folketinget Helge Adam Møller (KF).

2. Der blev under den nævnte drøftelse i Folketinget rejst spørgsmål om adgangen til at udveksle oplysninger mellem politi og socialforvaltning. Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at der efter den gældende lovgivning ikke er noget til hinder for, at politiet i tilfælde, hvor en person, der er mistænkt og eventuelt tiltalt i en straffesag, er gået under jorden for at unddrage sig strafforfølgningen, henvender sig til socialforvaltningen i kommunen for at søge oplyst, hvor den pågældende opholder sig.

Politiet kan i den forbindelse give socialforvaltningen de oplysninger om sagen, der er fornødne for, at socialforvaltningen sættes i stand til at besvare forespørgslen. En sådan henvendelse og videregivelse af de fornødne oplysninger til socialforvaltningen vil under de angivne omstændigheder være et nødvendigt led i politiets behandling af straffesagen og dermed være i overensstemmelse med forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 4.

Er socialforvaltningen i besiddelse af oplysninger om den eftersøgte tilholdssted, vil forvaltningen i almindelighed være berettiget og dermed forpligtet til at udlevere oplysningerne til politiet, jf. forvaltningslovens §§ 28 og 31. Sådanne oplysninger om bl.a. opholdssted vil i almindelighed ikke være særlig følsomme. Selv om dette imidlertid måtte være tilfældet, vil videregivelse også af sådanne oplysninger til politiet efter omstændighederne kunne ske, jf. den såkaldte værdispringsregel i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3.

Er der tale om en voldsforbrydelse, vil socialforvaltningen i almindelighed være forpligtet til at videregive oplysninger om eftersøgte opholdssted, når politiet anmoder om det, selv om socialforvaltningen herved måtte afsløre særlig følsomme oplysninger om den eftersøgte.

3. Som det fremgår, giver de gældende regler tilstrækkelig mulighed for, at politiet gennem socialforvaltningen kan få oplysninger om en eftersøgt persons opholdssted, når socialforvaltningen er i besiddelse af oplysninger herom.

Jeg finder derfor ikke, at der er behov for at ændre reglerne af hensyn til politiets muligheder for at udføre sit arbejde på tilfredsstillende måde.

Supplerende svar på skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 809

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Birgitte Husmark (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1993-94, forhandlingerne sp. 8212, var sålydende: